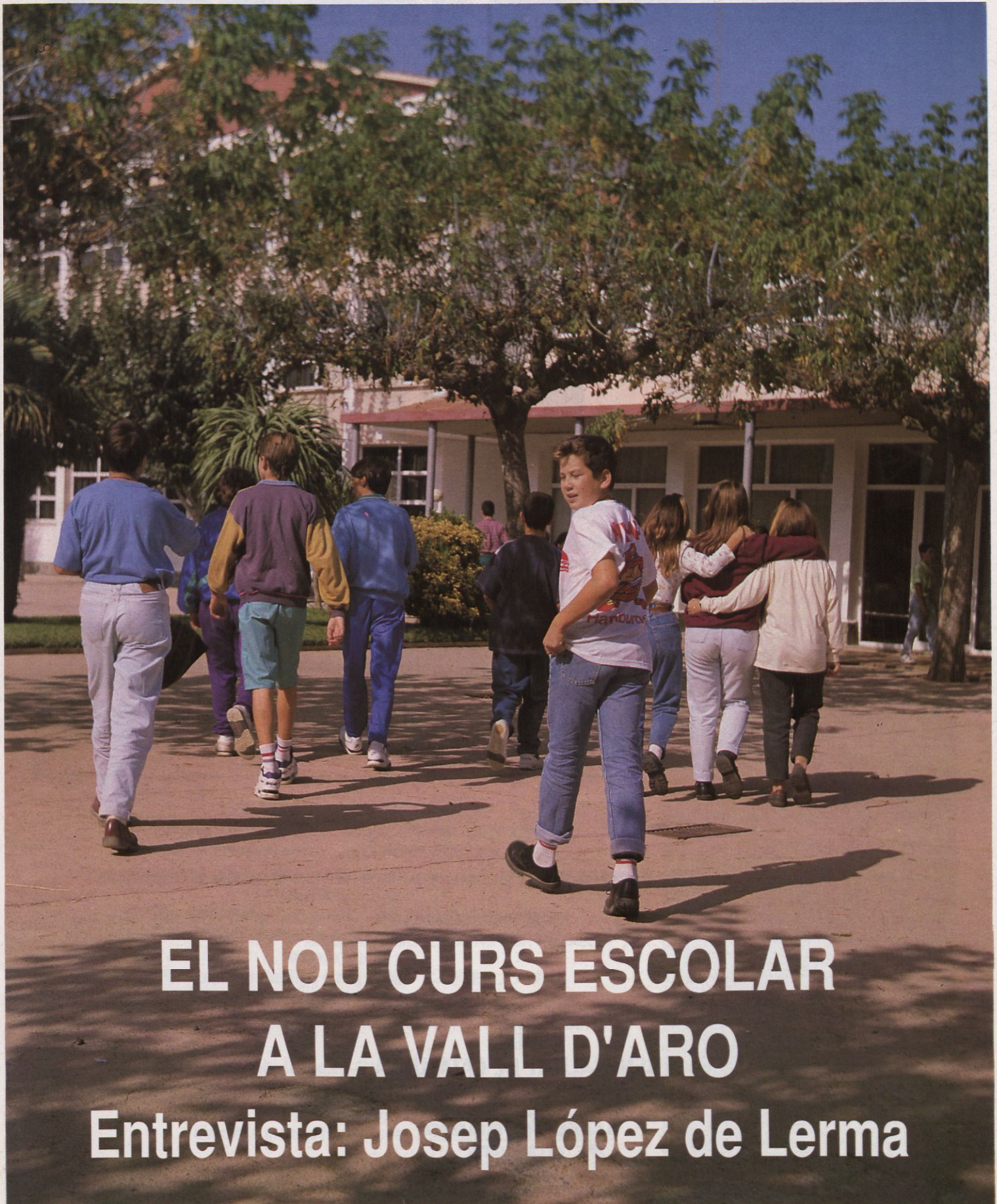

EL CARRILET

CASTELL-PLATJA D'ARO / SANT FELIU DE GUÍXOLS / SANTA CRISTINA D'ARO Núm. 28 - NOVEMBRE-DESEMBRE 1991 - 150 PTA

**EL NOU CURS ESCOLAR
A LA VALL D'ARO**

Entrevista: Josep López de Lerma

EL CATALÀ, EINA DE FEINA

En el món del treball,
el català és cada dia més present.
Per prestigi i per servei.

Amb la col·laboració de:

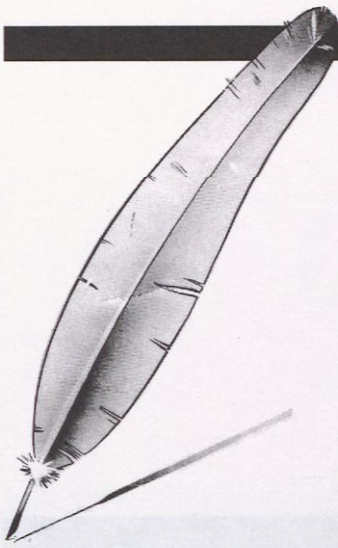
CCOO · UGT · USO · CGT · I-CSC · CTC · FOMENT DEL TREBALL NACIONAL · PIMEC · SEFES · AEI · ORGANITZACIONS DE CONSUMIDORS

 SERVEIS LOCALS DE CATALÀ
CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

GENERALITAT DE CATALUNYA

LA gent · ÉS LA FORÇA
DE CATALUNYA

Sovint vivim en situacions o estats injustos i anacrònics per temps i temps amb tota naturalitat, acostumats, sense quasi adonar-nos-en.

L'home és un animal mimètic, s'adapta al medi i si ha de patir les inclemències del temps o les injustícies socials, per qüestió d'economia mental, acaba acceptant-les com a normals i no s'hi capfica més.

Però a vegades, de sobte, o poc a poc, el temps canvia i comença a fer bo i es donen les circumstàncies propícies perquè una fruita maduri i caigui pel seu propi pes o una situació injusta es faci evident.

Ha arribat l'hora de reivindicar quelcom tan clar i lògic com que Girona en català i a Catalunya, s'escriu "Girona" i s'abreuja "GI".

Si en altres idiomes en volen dir Gerona, Geronen o Gertrudis, en tenen tot el dret i nosaltres no hi tenim res a dir.

Això no és que sigui clar i lògic ara. Sempre ho ha estat de clar, almenys des de fa uns anys en què representa que es reinstaura un "estat de dret" i, per tant, de "DRETS".

I és que ho hem tingut tant malament això dels "drets" que ara ens costa redescobrir-los, no sabem ben bé quins són perquè encara hi ha "drets" als quals no hi tenim dret, d'altres són "drets restringits" o "drets compartits" o "drets limitats" o "drets teòrics"...

Els polítics no ens ajuden gaire a aclarir el tema: populars i socialistes presenten esmenes com si els requés deixar el "GE" (falta de visió política que després han de corregir). Per altra banda l'alcalde Nadal es demarca amb un gest més aviat oportunista, i gens institucional, canviant les plaques de tot el seu parc mòbil municipal mentre la policia de trànsit va multant els particulars que han pres la mateixa iniciativa.

El trist del cas és que mai no s'aconsegueix res si no és a cops de geni, d'aldarulls o mobilitzacions massives.

I a més, cada vegada que exercitem un dret col·lectiu sembla que arranquem un queixal a algú.

A qui molesta, perjudica o ofèn que el nom d'una província catalana sigui un nom català que s'escriu Girona?

Extrapolant i generalitzant el tema, arribaríem a qüestionar-nos si tot el que és bo per a Catalunya és dolent per a la resta, o tot el que satisfà els catalans és insatisfatori per als no-catalans.

Estem convençuts que no és certa aquesta dicotomia, encara que els polítics la utilitzin sovint per al seu propi lluïment amb una demagògia crispadora que explota l'antic i legítim sentiment de pertinença al clan (altrament dit nacionalisme).

EL CARRILET

Membre de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PREMSA COMARCAL

EL CARRILET no es fa responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats. Es permet la reproducció total o parcial dels articles, esmentant-ne la procedència.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Pere Barreda, Cecilio Blanco, Àngel Jiménez, Enric Estarlí, Josep Mir, Amadeo Mayoral, Jordi Bona, Francesc Aicart, Anna Escarpanter.

COL·LABORADORS:

J.J. Gallardo, Sergi Cervantes, Xevi, Ricard Wynecken.
Fotos: Enric Estarlí (portada), Antoni Jové, Francesc Castelló

REDACCIÓ:

Av. de la Platja, s/n (antiga Creu Roja) - CASTELL D'ARO

Administració, subscripcions i publicitat:

Galeries Montseny, 22 - Apartat 176 - 17250 PLATJA D'ARO - Tel. 82 64 19

Dipòsit legal: GI-292-87

Grup Cultural "EL CARRILET" - Apartat 107 - 17250 PLATJA D'ARO

IMPRESSIÓ:

CURBET & MARQUÉS IMPRESSORS, SL - Girona

4

El nou curs escolar a la Vall d'Aro

6

Miguel Correjero

8

Un aterratge forçós (II)

13

Centenari del tren de Sant Feliu (1892-1992)

15

Els quatre cantons Girona-Lleida, Gerona-Lérida

16

Els problemes del casino castellerenc en vies de solució

20

Fer córrer la imaginació del poble

21

Penya Carnavalesca "Els Pipas"

22

Xevil·lusions

24

Salvador Calabuig

25

Enric López

26

Josep Rosés

27

Josep López de Lerma

31

Entreteniments

33

L'ordre de la ratafia a Romanya de la Selva

34

Los pintores de la Vall d'Aro

EL NOU CURS ESCOLAR A LA VALL D'ARO

Un total de 724 nens i nenes han començat aquest passat mes de setembre a la vall d'Aro el darrer curs escolar amb l'actual sistema d'ensenyament. L'escolarització de tota aquesta mainada es reparteix entre el Col·legi Comarcal Vall d'Aro de Castell d'Aro amb 453 alumnes, les escoles de Santa Cristina amb 97 alumnes, les de la plaça poeta Sitjà de Castell d'Aro amb 20 i els centres de Platja d'Aro, el del carrer Vicenç Bou que acull 80 alumnes i «Els Estanys» amb 74. Actualment, el centre principal, el «Vall d'Aro» acull la mainada de Castell d'Aro i la de Platja d'Aro (a partir de 3r d'EGB) i la de Santa Cristina (a partir de 6è d'EGB).

El Col·legi Comarcal «Vall d'Aro» fou inaugurat l'any 1971 com a conseqüència de les necessitats escolars d'uns pobles en continu creixement a causa de l'expansió demogràfica derivada del bon moment econòmic i turístic. Aleshores, es considerà més oportú agrupar la població escolar de tota la vall d'Aro en un únic centre per tal de reduir els

costos que suposaria construir nous edificis en cadascun dels pobles. En els primers anys el creixement de l'alumnat i del professorat és sistemàtic i ja el 1973 s'hagué de fer la primera ampliació de l'edifici. El 1979 marca el punt en el qual el centre té el nombre màxim d'alumnes, 584; potser aquest fet motiva que l'any següent s'inauguri el nou centre escolar dels Estanys de Platja d'Aro on es queden el 1r i 2n curs del poble, fent que el cens de la Comarcal baixi a 483 alumnes, un centenar menys que l'any anterior. El 1987 es fa una nova ampliació i es construeix una aula polivalent destinada a les classes d'informàtica i música i a la biblioteca alhora que serveix de sala d'actes de l'escola. Paral·lelament, els *bungalows* que hi ha al mateix recinte de l'escola fan la funció d'aules per a les diferents activitats organitzades per l'Associació de Pares d'Alumnes: manuals, anglès, escacs, màquina, costura així com per a les classes de suport. Aquesta és la distribució que, bàsicament, continua vigent aquest curs.

Des de bon principi, un dels inconvenients que més sovint s'ha argumentat d'aquesta escola és la llunyania dels centres urbans de Santa Cristina i de Platja d'Aro. D'una banda comporta problemes de transport, tema que es resol mitjançant el servei d'autocars que gestiona el Consell Comarcal i que utilitza un 70% de l'alumnat, exactament 318 nens i nenes. Per altra part, es donen casos de pares que tenen els seus fills repartits en tres escoles diferents a causa de la dispersió de les diferents escoles amb tots els problemes d'horaris i transport que representa per als afectats. Com a contrapartida, la comarcal ofereix la facilitat —cada vegada més habitual a totes les escoles— de tenir un servei de menjador, facilitat que aprofita un 82% dels alumnes amb la qual cosa els pares s'estalvien un parell de viatges i de passada —tot s'ha de dir— disposen de més temps lliure per al seu treball. Aquest servei gaudia fins al curs passat d'una ajuda que feia possible que el preu fos de 200 pessetes per àpat i alumne. Les 97 ajudes que atorga la Generalitat es repartien entre tots els usuaris per tal d'aconseguir un preu unitari més baix. Aquest curs, l'escola s'ha vist obligada a modificar aquest criteri i la meitat de les 97 ajudes s'han adjudicat als peticionaris seleccionats segons les bases de la convocatòria que es va realitzar, mentre que l'altra meitat contribueix a la reducció del preu, fixat ara en 250 pessetes.

Cal remarcar com aspecte positiu de l'escola, l'avantatge d'estar situada en una zona tranquil·la i agradable, sense problemes d'espai i amb el Camp Municipal d'Esports al costat mateix.

Un dels fets diferencials en què es troba el centre és la presència d'alumnat estranger, fet normal tractant-se d'una zona turística. Per atendre aquests nens que enguany són 14, el «Vall d'Aro» compta amb una professora d'educació especial que té al seu càrrec també nens amb necessitats d'una atenció diferenciada; d'altra banda els alumnes amb problemes de seguiment del ritme de les respectives classes compten també amb l'ajuda d'una mestra de suport.

Inauguració de les escoles de Santa Cristina, ara afectades d'aluminosi.

Un dels inconvenients d'aquesta escola és la llunyania dels centres urbans.

El pati del Col·legi Comarcal Vall d'Aro.

L'atenció que els ajuntaments de Castell-Platja d'Aro i Santa Cristina d'Aro presten a aquesta escola motiva que la problemàtica sigui més aviat escassa o sense massa importància, com reconeix la seva directora Montserrat Darnaculleta. L'únic entrebanc destacable actualment és el poc espai de què es disposa per a la biblioteca que ocupa una de les tres aules de la sala polivalent. Amb 3.800 volums que es van incrementant cada any i una capacitat per a 52 nens i nenes, és normal que sovint hi hagi cua per poder-hi accedir i es fa palesa la necessitat d'ampliar aquest local o buscar-ne un de nou al recinte escolar.

A un nivell més personal, els professors detecten una manca d'interès dels pares pel desenvolupament escolar dels seus fills atribuïble, potser, en part, a la dificultat que representa tenir l'escola lluny de casa. Però un dels motius de preocupació de part del professorat és l'entrada en vigor de la LOGSE, la nova llei d'ensenyament, el curs vinent. Com afectarà l'aplicació de la nova llei a la Vall d'Aro i la incògnita sobre si caldran més aules i professors són interrogants que es planteja part del professorat d'aquest centre.

ALUMINOSI A LES ESCOLES DE SANTA CRISTINA

De signe contrari ha estat el començament de curs de les escoles de Santa Cristina. Després que els tècnics detectaren la presència de vigues de ciment aluminós al sostre de l'Ajuntament, al principi d'estiu es realitzà una inspecció a les escoles, ja que la data de construcció de la part més antiga correspon a la mateixa època que la de l'Ajuntament. El resultat fou positiu i els tècnics informaren de la perillositat d'aquesta zona de l'escola i per tant, recomanaren la necessitat de la substitució d'aquest forjat. L'Ajuntament, davant del problema, va trametre un escrit al principi d'agost al Departament d'Ensenyament de la Generalitat sol·licitant que es fessin les proves adequades per valorar el grau de perillositat del problema, insistint en fer-ho abans del començament del curs escolar. A partir d'aquí comença un seguit d'acusacions mútues entre ambdós estaments, que ha estat recollit per la premsa diària. El resultat de tot aquest enrenou fou que el curs començà però el problema a les aules persistia i encara ara persisteix. Per tal de resoldre

provisionalment la situació, l'Escola ha adaptat la sala de professors per poder-hi fer un curs de pàrvuls i un altra sala habilitada com a aula per a un curs de primer, ambdues amb una superfície d'uns 25 m² cadascuna. A aquest respecte, el delegat territorial d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Sr. Albert Vancells, ha manifestat a aquesta revista que s'està estudiant el projecte de rehabilitació de l'edifici per tal de decidir de quina manera s'haurà d'actuar. En tot cas, i depenent de la complexitat de les obres, sembla que l'escola podria estar en condicions en el segon trimestre sempre i quan els problemes burocràtics o econòmics no tornin a aturar el procés.

PERE BARREDA

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ ESCOLAR AL COL·LEGI COMARCAL VALL D'ARO

<u>ANY</u>	<u>ALUMNES</u>	<u>MESTRES</u>
1971	327	8
1972	370	9
1973	423	10
1974	450	11
1975	469	14
1976	495	14
1977	544	15
1978	543	15
1979	584	17
1980	483	13 (*)
1981	477	14
1982	463	14
1983	464	16
1984	460	16
1985	500	16
1986	506	16
1987	496	16
1988	512	17
1989	472	19
1990	465	20
1991	453	20

(*) El 1r i 2n curs de nens de Platja d'Aro passen a dependre del nou centre amb 8 unitats (escoles Vicens Bou i Estanys) situat al mateix poble.

Font: Col·legi Comarcal Vall d'Aro.

MIGUEL CORREYERO,

PRESIDENT DE L'APA DEL COL·LEGI «VALL D'ARO»

– Com valora l'estat general de l'escola a nivell pedagògic i infraestructural?

– El nivell pedagògic d'aquest centre escolar crec que s'està aplicant amb una eficàcia notable. Avui dia els sistemes educatius són profunds i en la meua opinió prou encertats. Els professionals de l'ensenyament s'hi identifiquen i imparteixen amb esforç i voluntat els coneixements que l'actual sistema els proporciona. L'APA manté contacte fluid amb el claustre de professors i també amb la directora del centre i puc afirmar que el treball de tot aquest col·lectiu és més que notable per millorar i aconseguir els objectius d'una digna educació per a tot l'alumnat.

Referent a la infraestructura del centre, penso que hauria d'estar més en consonància amb l'actual demanda educativa, existeixen deficiències notables en els seus equipaments que es compensen amb la millor voluntat per part de tots els integrants del centre, però aquest gest lloable no pot suprimir, per exemple, el pal elèctric d'alta tensió que hi ha en el mateix pati, on hi juguen cada dia els nostres fills i no serà per les cartes que hem enviat a les autoritats locals i organismes corresponents; tot i això, encara continua allí amb totes les seves conseqüències.

– Quins problemes o mancances té l'Associació de pares d'alumnes?

– Actualment l'APA no té cap problema per resoldre. Totes les seves activitats són solucionades puntualment. Potser la seva deficiència sigui la d'aconseguir que els canvis rotatius dels seus membres es facin amb més rigor, amb la finalitat de cohesionar millor el seu equip operatiu.

– Quines activitats fan?

– Les activitats de l'APA són les pròpies i característiques comunes a aquest tipus d'associacions. La nostra funció està regulada pels estatuts i va dirigida directament a aconseguir una millor qualitat de l'ensenyament que s'imparteix a l'escola. La nostra responsabilitat és la d'ajudar en tot allò que els professors i el col·legi necessitin, cobrint així una sèrie d'iniciatives que difícilment es farien si aquest tipus d'associacions no existissin. Actualment l'APA financia amb els seus propis recursos econòmics quasi la totalitat de les classes complementàries. Aquestes classes en aquest principi de curs són: anglès (a partir de 4t curs), mecanografia, escacs, informàtica (comença aquest curs), música-cant, taller-costura. A part fem excursions i prestem ajuda directa al centre.

– Creu que cada poble hauria de tenir les escoles al centre urbà?

– Penso que la situació del col·legi «Vall d'Aro» és encertada i adequada a la realitat comarcal d'aquest municipi. Tot i això, crec que la regidoria d'ensenyament d'aquest poble s'haurà de plantejar en un futur no llunyà, alguna reforma que contempli una millor funcionalitat dels actuals centres escolars. Pel que fa a la seva localització, crec que el més encertat és la seva fixació a la perifèria per multitud de raons pràctiques i, sobretot, perquè produeix un rendiment més elevat en la qualitat educativa.

– Creu que s'hauria de tenir un institut de BUP o un centre de Formació Professional?

– Si el nostre municipi manté el desenvolupament progressiu en tots els seus aspectes, aquesta discussió

s'haurà de plantejar més tard o més aviat i només el fet que es plantegi és saludable. Ara, si parlem de desenvolupament progressiu, el que primer hem de comptabilitzar és el capital humà que tenim o que tindrem en el futur i aquest capital el tenim afectat per la realitat demogràfica: als centres de pre-escolar, 1r i 2n, tenim una reducció de gairebé un 50% menys respecte del curs anterior; anem a índexs de natalitat tan baixos i tan acusats que repercutiran en els plantejaments educatius d'una manera directa. Pel que fa a l'elecció entre BUP o FP, m'inclino a favor d'un centre de Formació Professional adaptat a les necessitats professionals d'aquesta zona en la qual vivim, ja que ajudaria a emprendre el camí professional d'un bon nombre d'alumnes.

– Què diria als pares dels alumnes del «Vall d'Aro»?

– Com actual president de l'Associació de Pares d'Alumnes, aprofito l'avinentsa que m'ofereix EL CARRILET per convidar-los a reflexionar sovint sobre la problemàtica educativa dels seus fills; també els convidaria a intentar aconseguir que el diàleg amb els professors corresponents sigui més fluid, més freqüent. S'ha de dir que el projecte educatiu no depèn només del treball que els professors realitzen cada dia al col·legi, no! Aquesta importantíssima tasca ho és també del conjunt de la societat i de cada pare i mare en particular. Només si aquestes condicions es creen i es donen, pot tirar endavant un projecte d'aquesta naturalesa.

**El projecte
educatiu
depèn del
conjunt
de la societat
i dels pares
en particular**

Butano Castillo, s.a.

*Distribució de gas butà i propà envasat
Instal·lacions
Calefacció modular*

Central: c/ Ample, 10 - Telèfon 314934 - 17230 PALAMÓS

*P. dels Guíxols, 11-16
Telèfon 322008
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS*

*Mestre Sagrera, 8
Telèfon 304503
17200 PALAFRUGELL*

**MAR
FRANC**

LA MILLOR PELL AL MILLOR PREU

Ctra. a Sant Feliu, 22 - PLATJA D'ARO

UN ATERRATGE FORÇÓS (II)

La nit tranquil·la i silenciosa d'un 21 de novembre de 1942 del petit poble de Fanals es veié torbada per un fort soroll de motors que venia de mar. La gent que ja dormia, es despertà sobresaltada, potser encara continuaven activats els reflexos adquirits durant els bombardejos de la recent Guerra Civil. Però aquesta vegada no s'havia de córrer a buscar refugi, més aviat era el misteri i la incògnita d'aquell terrabastall. La fressa anà augmentant

fins que gairebé, cessà de cop. Un avió bombarder britànic que venia de bombardejar la fàbrica Fiat de Torí acabava d'aterrar o amarrar a la platja sense que, sortosament, ningú prengués mal. Un pilot audaç i hàbil fou l'artífex que l'aventura d'aquest avió tingués un final feliç i obrís un interrogant als veïns del poble sobre com i perquè un bombarder sortit de l'escenari de la Segona Guerra Mundial vingués a caure en aquest indret

de la Mediterrània. Un interrogant que al cap de 50 anys s'ha encarregat de desvetllar l'investigador de temes aeronàutics Joan Romeu i l'ex-mecànic d'avions Josep Jové.

La seva investigació sobre l'Stirling caigut a Platja d'Aro ha permès contestar moltes preguntes que encara ara es feien els veïns que varen viure aquella nit, ja que la fugaç estança de la tripulació i la censura imposada a l'entorn d'aquest fet no aclariren la procedència ni el motiu d'aquell aterratge forçós.

Aquella nit, després de ser detinguts per la Guàrdia Civil, els tripulants foren conduïts a can Japet on se'ls oferí menjar i beure, però tan sols preguntaven una i altra vegada pel consolat anglès. El matí següent se'ls endugueren i la gent de Fanals no en sabé mai més res.

Podem afegir alguna anècdota i algunes concrecions a la investigació del Sr. Romeu. D'una banda, sembla improbable que l'avió toqués alguna roca no visible, ja que en tota la zona de la platja no n'hi ha. Tenint en compte que l'aparell quedà varat per la zona on avui hi ha l'Hotel Columbus segons testimonis de veïns, sembla impossible que trobés esculls, ja que els que hi ha estan situats als extrems de la platja, molt allunyats de la probable trajectòria del bombarder en amarrar. Sembla, doncs, que el fusellatge degué cedir per la violència del contacte amb l'aigua i la sorra.

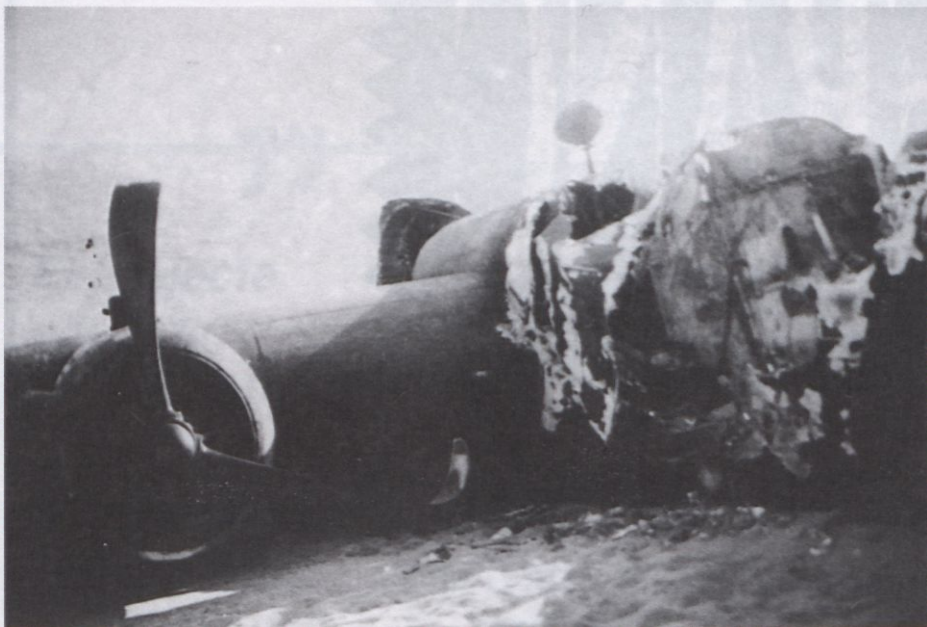
Ningú sap explicar avui ben bé el perquè, però ha quedat en la memòria de la gent la particularitat que la tripulació era de nacionalitat canadenca quan de l'article publicat en l'anterior número d'EL CARRILET cal deduir que eren anglesos. Potser algun dels membres era efectivament canadenc? Caldria consultar l'afiliació dels tripulants per acabar-ho d'aclarir.

Sigui com sigui, la «història de l'avió» que molts hem sentit explicar sovint a casa l'hem poguda saber completa gairebé 50 anys després que es produís mercès a l'afany investigador de dues persones fascinades pel món de l'aviació: Joan Romeu i Josep Jové.

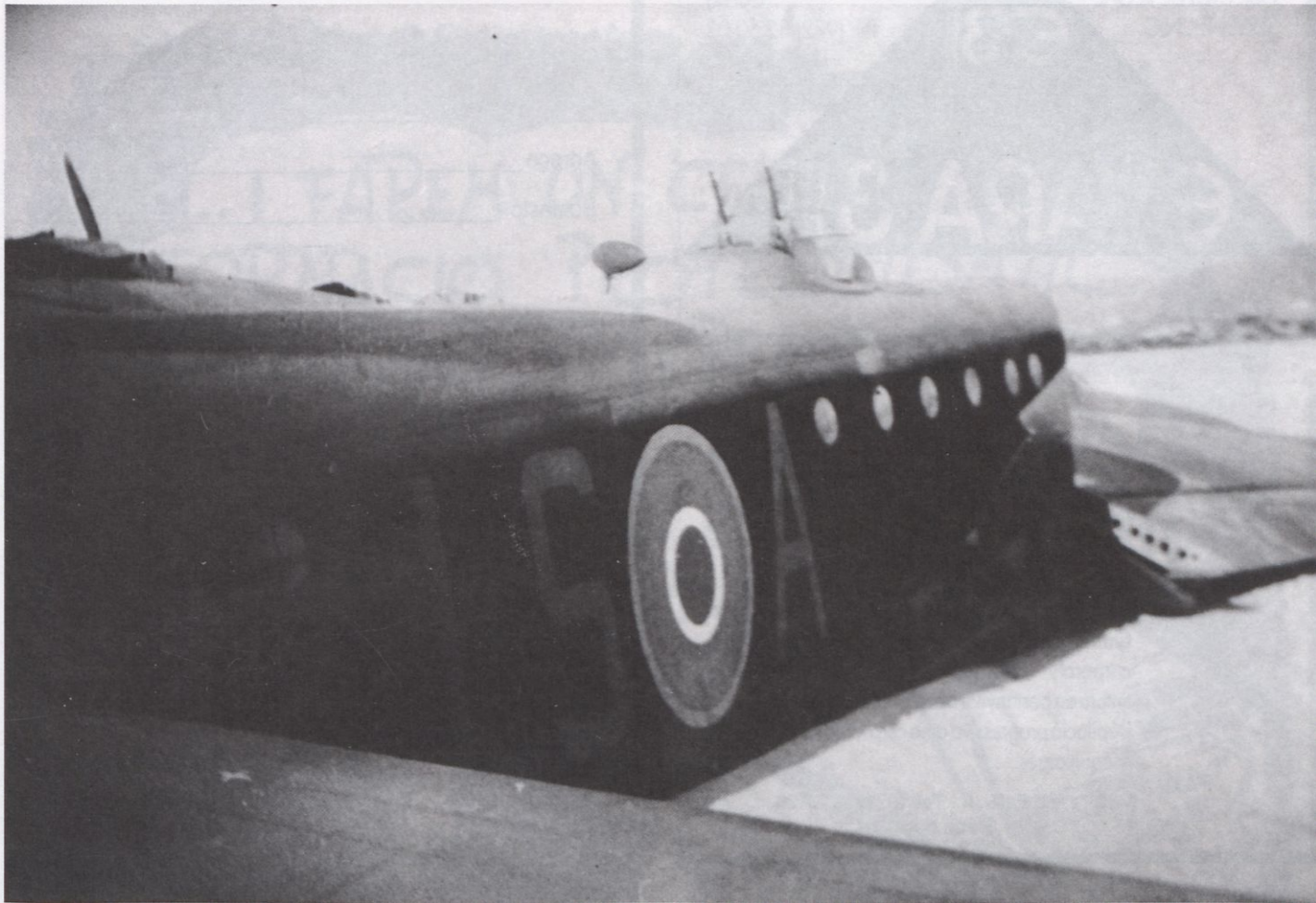
Mercès.

Una secció de l'Stirling. (Foto: Josep Jové).

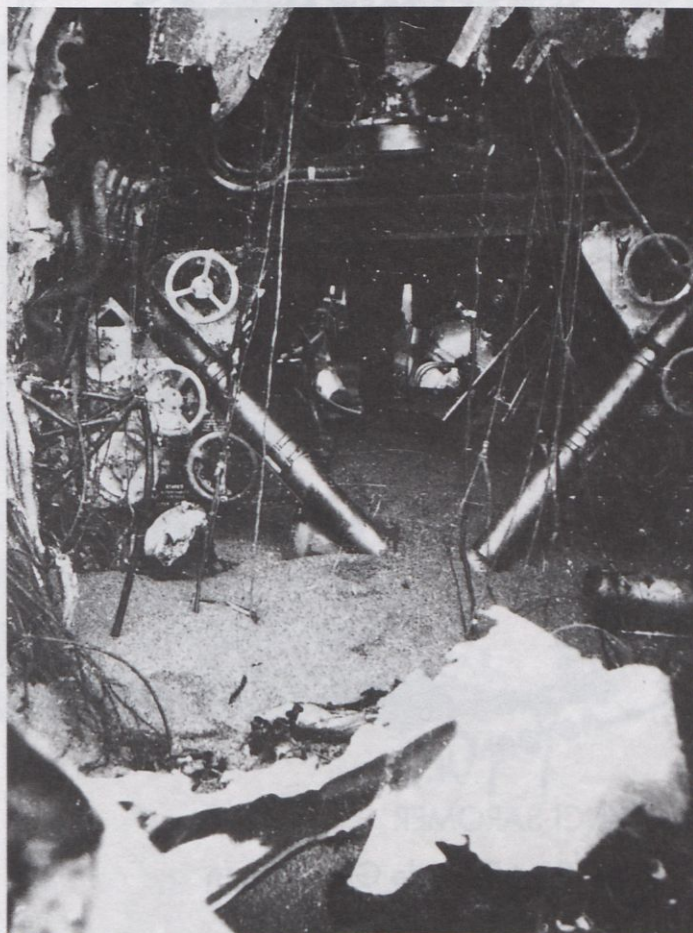
Una ala i el motor. (Foto: Castelló).

Un primer pla d'una torre. (Foto: Castelló).

Una exposició de restes entre les quals destaca la torre dorsal. (Foto: Josep Jové).

Una vista de l'interior del bombarder. (Foto: Josep Jové).

ELECTRODOMÈSTICS
LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL
SERVEI TÈCNIC

C/ Alacant, 109
Sant Feliu de Guíxols
Girona
Tel. (972) 32 50 03

EVARA 3

theo

ESTÈTICA

Quiromassatge - Tractaments facials i corporals - Neteges de cutis - Permanent i tintura de pestanyes - Decoloració del borbollament
Depilació progressiva amb cera tèbia i calenta
Maquillatges.

Ctra. St. Feliu, 5 - Tel. (972) 81 77 28
Platja d'Aro

ASSEGURANCES

CARRANZA

EDIFICI SAROMER

Ctra. Sant Feliu de Guíxols, s/n
☎ 81 93 47
PLATJA D'ARO (Girona)

SUBSCRIVIU-VOS A «EL CARRILET»

Desitjo subscriure'm a la revista **EL CARRILET**

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____

SIGNATURA

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Data _____

Nom i cognoms _____

Cte.C./llibreta d'estalvis núm. _____

Banc/Caixa _____

Sucursal _____

Senyors, agrairia que, amb càrrec al meu compte, paguin fins nova ordre els rebuts presentats per la revista **EL CARRILET**

SIGNATURA

*si té qualsevol problema culinari
i vol quedar bé,
vingui a veure'ns*

CARNISSERIA - XARCUTERIA
-Productes Casolans-

Plaça d'Espanya, 11 17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
Telèfon (972) 32 41 40 (Girona)

... I FAREM UN CENTRE DE FORMACIO PROFESSIONAL. UNA PISCINA. UN CREMADOR D'ESCOMBRARIES. APARCAMENTS SUBTERRANIS, UNA ESTACIO MARITIMA DE VAIXELLS TURISTICIS, UNA LLAR DE JUBILATS, ACABAREM EL GRAN CENTRE CULTURAL...

LO UNICO PREOCUPANTE
PARA MI
ES SABER LA FECHA
DE MI PROXIMA
A PERTURA

SOY EL "TIPICO"
MAS ANTIGUO. YA HARCE
30 AÑOS QUE
LO AGUANTO

¡DEJA QUE TIRE BARRILES!
EL SABE ALGO
DE CARRILES

¡EL JEFE ESTA
COMO UNA CABRA!

CON ESTE CARBURANTE
CUALQUIERA MARCHA
ADELANTE

Domn
Domn
Domn

¡¡ SUBETE CON TUS AMIGOS AL CARRILET DE LOS TÍPICOS !!

MOBLES D'ARO

SOCIETAT ANÒNIMA

MOBLES DE TOTS ELS ESTILS
INSTAL·LACIONS D'HOTELS, APART-HOTELS, RESIDÈNCIES
PISOS, BUNGALOWS, APARTAMENTS, ETC.

Ctra. Sant Feliu de Guíxols
Centre Comercial Super Stop

Tel. 972 / 82 52 66
17250 PLATJA D'ARO

carnisseria xarcuteria

MARTI COLL

Avda. La Pau - ☎ 81 85 42

PLATJA D'ARO

DROGUERIA PLAYA

PINTURAS * MOQUETAS
PAPELES PINTADOS

Galerías El Carrillón

Tel. 82 64 58
17250 PLAYA DE ARO

CENTENARI DEL TREN DE SANT FELIU (1892-1992)

Expressament parlem sempre de tren, i no de carrilet —l'homònim de la nostra revista—. Ganxons «de sempre» i prohoms de tradició convenen a dir que, a Sant Feliu, sempre es va dir tren i mai carrilet. Dins d'aquesta tradició, no podem pas incloure, entre d'altres, Gaziol—el gran escriptor guixolenc— puix que ell sempre parlà i escriví carrilet. Influència de Barcelona? Potser sí.

Tanmateix, ens queda la llibertat d'anomenar-lo com vulguem. La qüestió és que participem col·lectivament en la celebració del centenari de la seva inauguració.

El 30 de juny de 1892 es va inaugurar el ferrocarril de Sant Feliu de Guíxols a Girona, que donà impuls a l'economia de la comarca.

Ultra la millora material—limitada— dels primers anys, el tren esdevingué un bon mitjà de comunicació a nivell humà i social entre els pobles de la línia; fins i tot de convivència, en crear-se un clima familiar, d'autèntic servei.

A Girona, de menut, em tocà de viure —ho he de reconèixer— la importància que tingué per a centenars de famílies gironines de la postguerra, les més modestes, que, gràcies al tren podíem per primera vegada veure el mar i, a partir d'aleshores, cada estiu retornar a prendre els banys a Sant Pol i a la platja de Sant Feliu.

I els ganxons, per la seva banda, amb ell anaven a fires per Tots Sants, al mercat, etc.

Potser llavors, allò que Sant Feliu era «carrer» i part de Girona era una mica més veritat.

L'estació, la via per davant de les casernes, el pas a nivell per la carretera de Barcelona —més tard polèmic—, el xiulet del tren... era quelcom que també feia —definia— el paisatge urbà de Girona.

Mossèn Compte va saber poetitzar aquell lligam:

»Llavores tu amb Girona us dàreu una abraçada;
en ton espai esplèndid va néixer un nou estel:
xisclà del tren la màquina volant tota esverada,
com àguila que porta sos aguilots al cel».

I a la Vall d'Aro es creava un micro-

clima especialment cordial i festiu a l'entorn del tren. Amb ell els guixolencs anaven a buscar aigua a la Font Picant i bolets, concorrien als aplecs..., passant pel pont metàl·lic sobre el Ridaura fins al de la riera de Salenys, el de les tres arcades de pedra.

Era, sens dubte, un tren popular, franc, d'estar per casa.

Era el nostre tren.

Malgrat la viabilitat tècnica i econòmica de la seva reconversió, hom va decidir de tancar la línia. Cosa que es va produir el 10 d'abril de 1969.

El proper any s'acomplirà el centenari de la seva inauguració.

Se'ns presenta, doncs, l'ocasió de celebrar-lo conjuntament tots els pobles de l'antiga via del tren. La participació de totes aquestes poblacions permetrà sens dubte que l'esdeveniment tingui més ressò, que se'n pugui aconseguir un millor aprofundiment en la memòria/vivència de la història local dels nostres pobles i que de tot plegat se'n gaudeixi amb més animació popular.

A fi de promoure-ho, els representants dels ajuntaments de Sant Feliu, Castell-Platja d'Aro, Santa Cristina, Llagostera, Cassà i Girona es varen reunir a Sant Feliu el dia 25 de setembre d'enguany.

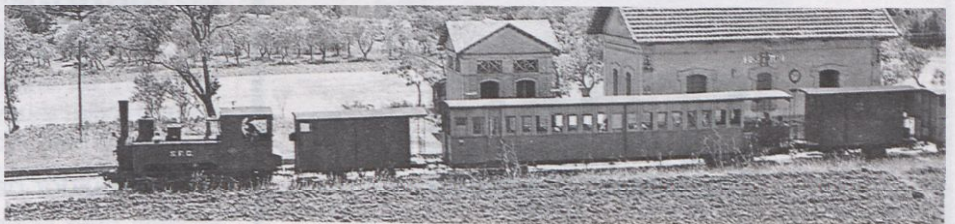
Entre d'altres coses, es decidí d'anar a la creació d'un ens jurídic, que aplegués tots els pobles de la línia, amb capacitat de demanar i rebre subvencions, per adquirir compromisos i pagar les despeses que se'n derivin i per a tots aquells actes que siguin necessaris per a una celebració digna del centenari del nostre tren.

Es parlà de fer una exposició itinerant amb el catàleg corresponent; d'editar un cartipàs amb fotografies del tren; amb les pel·lícules existents, muntar un vídeo que es passaria a l'exposició, etc.

A Sant Feliu una comissió de persones afeccionades de tot allò que fa referència al tren de Sant Feliu i dels amics del ferrocarril, amb altres entitats, per primera vegada s'han reunit. Es tracta de recollir tots aquells objectes que d'una manera o altra formaren part del tren (telèfon, xiulet, fanals, gorra...) i documentació diversa que pugui il·lustrar l'esdeveniment.

La nostra revista fa també una crida a tots els veïns de la Vall d'Aro a fi que col·laborin i donin a conèixer tot allò que, d'una manera o altra, pogués ser útil per rememorar la inauguració del «nostre tren».

ÀNGEL JIMÉNEZ

DISCO B.B.

PLATJA D'ARO

CARNS, CARGOLS, ESCALIVADA...

Tot a la brasa.

Obert a partir de les 20 h.

Tel. 81 73 75 - PLATJA D'ARO

superAvui

Pericay

**L'amabilitat i l'assessorament
del botiguer d'avui**

Ctra. Sant Feliu, 11
PLATJA D'ARO

INSTALACIONES

SAVA

**LLUM
AIGUA
CALEFACCIÓ**

Ctra. Sta. Cristina, s/n - Tel. 81 80 13 - PLATJA D'ARO (Girona)

LLAGOSNET

**PRODUCTES DE MANTENIMENT
HOSTALERIA I INDÚSTRIA**

Distribuïdor de

i SPARTAN

Tel. (972) 81 84 70

Ctra. Sta. Cristina - 17250 PLATJA D'ARO - CASTELL D'ARO

ELS QUATRE CANTONS

**GIRONA-LLEIDA
GERONA-LÉRIDA**

A aquests senyors que han presentat les esmenes en contra de la denominació de Girona i Lleida (ells consideren que també valdria Gerona i Lèrida) els recomano el joc dels quatre cantons: per jugar-hi es necessita vista, agilitat i conèixer l'adversari.

És que en pronunciar Gi o Lle, han d'estirar un xic massa la cavitat bucal i tenen por d'ensenyar la carcassa deslluïda que no els deixa dir les coses clares? O l'artificial que deixa entreveure que allò que diuen no és el que pensen?

Per què volen traïr la voluntat del poble català? No s'adonen que amb aquesta actitud tan poc respectuosa fora de tota raó, només posen en evidència que la governabilitat d'uns i la que podria venir d'altres necessita una vacuna de gran dosi i efecte immediat?

Esmenes per a les lleis d'escurabutxaques, molt poques; però moltes per a les lleis que poden donar llibertat a la nostra manera d'ésser. Tan difícil és tenir content a qui no fa cap mal?

Fa tant de temps que manen, que perden la responsabilitat de deixar gaudir de les coses senzilles i donar a entendre que darrere hi ha unes intencions no gens clares per a Catalunya.

Recordem que per jugar al joc es necessita:

Vista: Treguin-se la bena dels ulls i vegin la necessitat de mantenir el nom d'unes ciutats tal com la gent que hi viu vol que s'anomenin, tant aquí com allà, sinó en fer el salt enxamparan el forat, però potser serà el del pou.

Agilitat: Deixin la poltrona i corrin a mirar de trobar un altre lloc, potser des d'allí podran entreveure millor què és el que el nostre país vol que diguin i facin, sinó pensarem que guarden sempre el mateix per sentir-se més còmodes.

Conèixer l'adversari: Potser el coneixen però sembla que l'ignorin. Sàpiguen que podem perdre el racó, però un altre l'ocuparà i després un altre: tenim allò que en diem la «força de la nostra gent».

AMADEU

PLATJA
D'ARO

ELS PROBLEMES DEL CASINO CASTELLERENC EN VIES DE SOLUCIÓ

El dia 20 d'octubre se celebrà una assemblea general extraordinària per tal de decidir el futur de la centenària societat Casino Castellarenç. L'assemblea, a la qual assistiren més del 50% dels seus membres, tingué lloc en el destatalat local que, després d'un complicat procés, va ésser abandonat pel seu conserge, el Sr. Jordi Garcia.

De tots és sabut que les societats recreatives culturals tenen moltes dificultats de supervivència, malgrat que a la fi del segle passat i al principi del present sorgiren amb molta empena arreu de les nostres comarques.

La renaixença de la cultura i la identitat nacional de Catalunya féu palesa la necessitat que a cada poble naixessin cèl·lules que expandissin la cultura arreu del cos social de Catalunya, i unes d'aquestes cèl·lules foren les entitats recreativo-culturals, anomenades casino.

No en va, entre els fundadors del Casino Castellarenç hi ha el poeta Sitjar, autor que se situa dins el corrent renaixentista essent un admirador i amic de l'insigne escriptor Jacint Verdaguer.

Si bé en el seu principi complia aquesta funció de fomentar la cultura, l'entitat anà evolucionant al compàs del temps i era tanta la vitalitat d'aquests centres que en temps de la República a Castell d'Aro hi havien dues societats d'aquest caire: el Casino i el Centre.

Amb l'adveniment de la dictadura però, només va romandre el Casino i ho féu amb moltes dificultats, ja que el sistema autoritari el controlava fortament.

Des d'aleshores, es limita a organitzar les festes populars prèvia sol·licitud d'una muntanya de «permisos gubernatius». La societat havia de córrer amb tots els riscos, i ho féu molt bé fins els anys setanta.

Fou en aquella dècada quan li sobrevingueren problemes de tal gravetat, que l'obligaren a deixar d'organitzar les festes. Això fou provocat principalment pel muntatge d'un bingo i per problemes posteriors amb la consergeria.

En aquests moments podríem dir que es troba en una situació d'hivernació. Sortosament, però, la majoria absoluta dels socis que assistiren a l'Assemblea acordaren ressuscitar-lo amb l'ajuda de les institucions.

En primer lloc, l'arquitecte Ramon Sagué ha confeccionat un estudi per tal d'optimitzar la utilització del local del Casino, dins el qual s'hi conjuguen el bar, un restaurant, unes sales per al jovent i una sala de jocs per a la gent gran. Tot separat per elements mòbils que permetran la utilització parcial o total de la sala per actes culturals i lúdics.

S'ha obert un període per presentar ofertes per tal d'adjudicar l'explotació de la consergeria a l'oferta més interessant que es presenti, valorant especialment la quantitat de lloguer que aporti al comptat per tal d'invertir la totalitat dels diners que es paguin per endavant en obres d'adequació del local social.

Esperem, doncs, que la il·lusió torni a aquesta societat i que la seva llarga experiència li permeti seguir donant un bon servei al poble.

E.

Manteniment Mecànic i Elèctric de Piscines
TRACTAMENT D'AIGÜES
Ferro - Manganès - Calç

JOAQUIM HORNOS i CLARA

MESTRE INDUSTRIAL

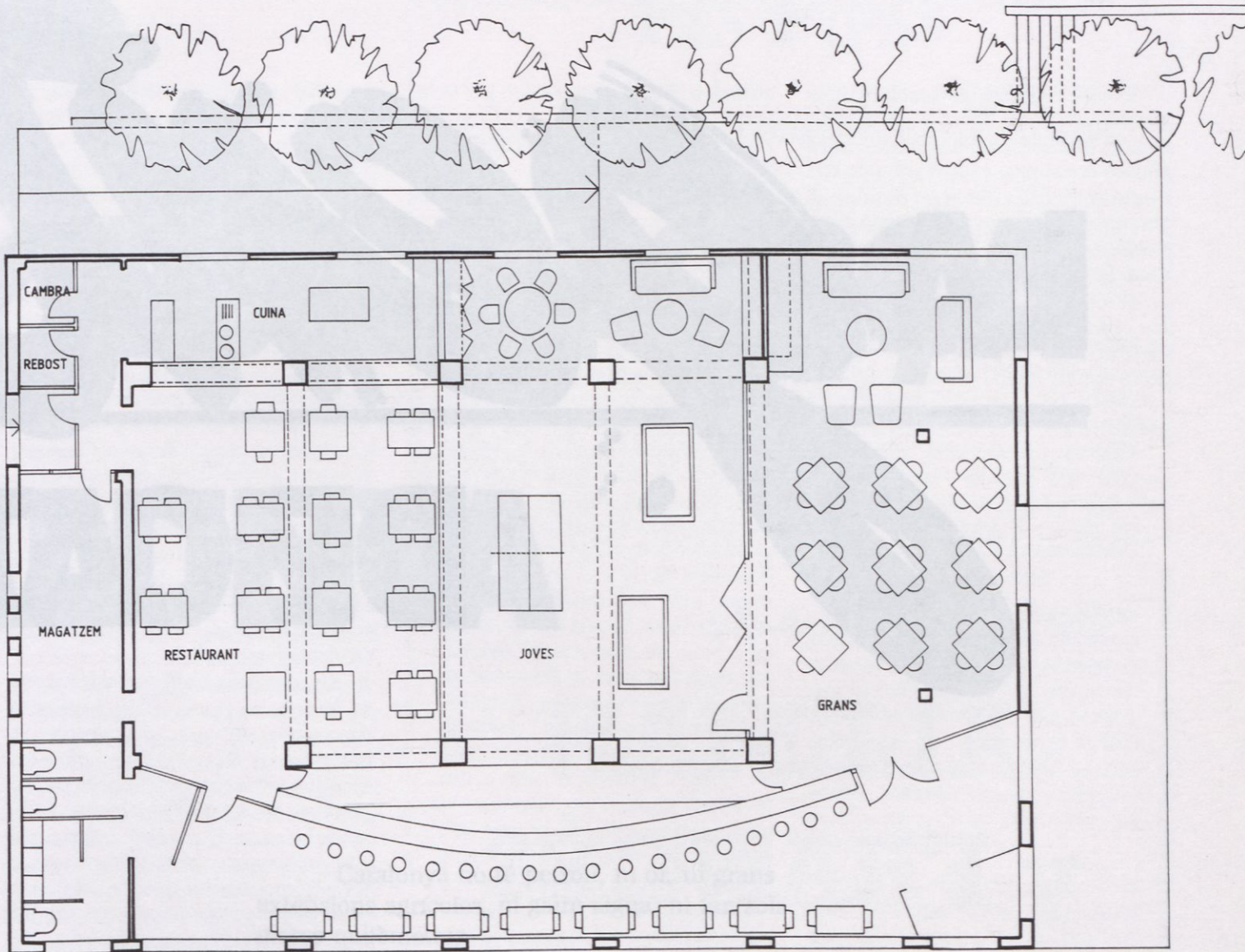
c/ Nou, 7 - Tel. (972) 81 94 30
17249 CASTELL D'ARO (Girona)

"JAPET"

Ctra. Palamós, 18-20
Tel. (972) 81 73 66

PLATJA D'ARO (Girona)

Projecte de Reforma del local del Casino castellenc.

FOTO-FLASH

Reportajes Fotográficos
Fotografía
Color - Bodas

ctra. Sant Feliu, 7 - Tel. 81 75 82
PLATJA D'ARO

Fruites

Verdures

Magatzem de Fruites

Patates

Fruites Tropicals

LLUÍS

LLUÍS PARADEDÀ

Carretera de Santa Cristina, s/n - Telèfon 81 84 85 - CASTELL D'ARO

SERVEI A DOMICILI PER ENCÀRREC

LA gent. ÉS LA FORÇA DE CATALUNYA

Catalunya no té petroli, ni or, ni grans extensions agrícoles, ni gaire aigua, ni tan sols massa quilòmetres.

Però Catalunya té gent, té la força de la seva gent.

Una gent que fa de Catalunya un país respectat, competitiu, agradable, viu culturalment, ple de ganes i amb un futur immens.

Sens dubte la força de Catalunya ha estat i és la seva gent.

GENERALITAT DE CATALUNYA

FER CÓRRER LA IMAGINACIÓ DEL POBLE...

Moltes vegades, junt amb d'altres companys dels mitjans de comunicació, ens hem plantejat la possibilitat que es creés una escola per a la formació de polítics de caire local, o el que és el mateix, com apuntava algú: gestonadors de les inèrcies municipals.

Un bon amic regidor em comentava, ara fa poc, que ells ocupaven aquests càrrecs, no per mèrits—referint-se als títols universitaris— sinó per una voluntat i pel que ell definia com a ganes de tirar el poble endavant.

Però el que també es diu a nivell popular "vox populi" és que molts dels que es presenten a les llistes locals per tal d'ocupar una flamant

butaca a l'Ajuntament ho fan per solucionar les seves coses o el que és el mateix, per procurar pels seus interessos.

Em trec el barret davant d'aquestes declaracions que feia el meu amic regidor. En elles es pot entreveure un amor per l'entorn social, és a dir, pel poble. Però el que és clar és que quan un professor d'autoscola, un comerciant de pell, un pagès, un pseudo-funcionari d'hidroelèctrica i un perruquer, es troben de cop i volta al front d'una alcaldia o d'una regidoria d'un ajuntament qualsevol, posem per exemple, la d'hisenda o d'urbanisme, dues peces fonamentals, dos cavalls de batalla per a qualsevol consistori,

van un xic—o molt— perduts, i és que amb tenir ganes de fer coses no n'hi ha prou.

No vull dir que la persona hagi d'ésser un entès en totes les àrees (això no passa ni a la mateixa administració central), el tema principal és ben diferent. El que apunto és que han de conèixer els mecanismes, els entrellats, la pròpia dinàmica real i—com no, PARA-LEGAL— que configura el motor de qualsevol administració, en aquest cas, la local.

Un podria dir-me, ja tenim al funcionariat que s'encarrega d'assessorar el polític. Té part de raó, sí senyor, però el cas és que si el polític dubta, o no té un caràcter massa fort, o les idees molt clares, el funcionari puja, és a dir assumeix funcions cada vegada més preponderants dintre de la gestió municipal. I aquest últim punt també és molt delicat.

Els alcaldes es troben també dintre de la mateixa teoria política que s'ha desenvolupat fins ara, però en un estrat ben diferent. Si anem per parts, ens trobem un primer grup en el que hi podríem incloure l'alcalde que ha acceptat anar com a cap de llista per allò de l'estatus social. Un altre és aquell que accepta, però posa com a condició que sigui l'equip qui prengui les decisions. En aquest cas tot està dit, poden manar els membres del seu grup que siguin líders o els funcionaris hàbils.

En el segon grup hi trobem l'alcalde amb caràcter dominant, fort, fred i calculador, potser prepotent, gairebé monàrquic, de la vella guàrdia. Aquest també pot ser perillós, ja que la confiança en ell mateix i la seva visió messiànica i el seu il·luminisme el portaran moltes vegades a no acceptar el criteri d'un tècnic o dels altres, quan realment tenen raó.

Finalment —ja desaparegut del nostre mapa polític local— tenim el bon noi, aquell que la gent el va votar pel seu tarannà popular, un xicot del poble de tota la vida, vaja que no és d'importació, que l'ha parit el poble. Quan arriba a dalt ja voldria anar-se'n, però els seus companys, veient que

Se dan clases de

ALEMÁN y FRANCÉS

Profesoras nativas

HORARIOS A CONVENIR

- ☎ 22 61 78 (para Alemán)
- ☎ 21 55 52 (para Francés)

Edificio Ridaura, Esc. E, 4º, 1ª
en
PLATJA D'ARO

PENYA CARNAVALESCA

"ELS PIPAS"

¡AMIGO DE LA MÚSICA, DE LA CAMARADERÍA Y DEL CARNAVAL!

sense ell la flama s'apaga, no el deixen plegar i li diuen "noi has d'aguantar".

I és que si som francs, molts dels polítics locals, no tenen la preparació suficient: ni humanística ni tècnica, i en moltes ocasions, ni de cultura general per ocupar els llocs que ostenten, arribant amb els anys i garrotades a fer les coses una mica bé i a ser funcionaris de primera.

Un altre punt important, fonamental diria jo, és que l'administració local té un seguit, podríem dir-ne, d'armes que mal utilitzades poden ser altament perilloses en mans poc qualificades o mal assessorades.

Quan en un principi em referia a una escola per a polítics locals, em referia a un centre per aprendre les pròpies lleis de la maquinària municipal, els instruments, els ressorts que s'han de prémer per tal que això funcioni, incloent-hi com s'ha de negociar amb les organitzacions supra-municipals, que per cert la saben llarga.

Un podria dir-me: "és que una carrera universitària o un títol de GESTOR TITULAT D'ADMINISTRACIONS LOCALS EN L'ESPECIALITAT DE POLÍTIC —cas de crear-se— ho solucionaria tot? No, crec sincerament que no, ja que "L'ENDOLLISME POLÍTIC", la bona sort, la popularitat i el saber remenar l'olla o fer la paella sense que l'arròs quedi pastat, continuaran existint. Però no em negareu que una mica sí que filtraria, tot i que a la llarga, estic convençut que fins i tot això seria perjudicial, i l'igual que les rodes, tornaríem a desitjar el vell polític espavilat de tota la vida, el bon noi i el monarca feudal, tots ells amb els seus drapets bruts per fer córrer la imaginació del poble, i és que ben mirat... són l'hòstia.

JOAN TRILLAS i TORRENTS

PD. Ni falta fa dir que el polític ideal és un invent d'en WALT DISNEY.

Somos la peña carnavalesca "ELS PIPAS" de Platja d'Aro y nos gustaría que nos prestes un par de minutos de tu precioso tiempo en leer esta carta. Si has llegado hasta aquí, que ya es mucho, te damos de antemano las gracias y esperamos que sigas leyendo.

Cuando se fundó nuestra peña, en el año 1979 sus fundadores tenían en la mente, hacer una peña divertida, carnavalesca y musical, en una palabra hacer carnaval con música "Chim-pam-pum". Se compró entonces para la peña algunos bombos y algún que otro instrumento de percusión y así empezó nuestra "banda musical". Como ya te has dado cuenta, faltaban por completo los instrumentos de viento como, trompetas, trombones, fiscornios, tubas, saxos, clarinetes, etc... Para cubrir este hueco se contrataron para cada carnaval bandas de música, que durante estas fiestas se integraron en nuestra peña. Contratar bandas de música para el carnaval, para que toquen durante los carnavales con nuestra peña, resulta carísimo y eso tampoco era la idea que tenían sus fundadores, ellos querían que cada miembro comprara un instrumento y que aprendiera un poco de música y que al aceptar nuevos miembros, se dé naturalmente preferencia a los que sean aficionados a esta musa.

Los años pasaron, nuestros bombos y nosotros hemos envejecido pero de música "na... de na..." "res de res". La música no se aprende durmiendo, y es por esta razón que nuestra peña aún no sabe tocar.

Pretendemos con esta carta buscar a chicos "jóvenes" que sepan algún instrumento de viento,

preferible los arriba indicados, para que se integren en nuestra peña y que toquen con nosotros durante los carnavales venideros en Platja d'Aro y en el "extranjero".

Tu tendrías que ser "jove" entre 16 y 80 años, aficionado a la música, la camaradería, la juerga carnavalesca y sobre todo no tener ningún interés económico. También tendrías que tener el tiempo necesario para venir algunas veces a Platja d'Aro para asistir a nuestras reuniones, ensayos y naturalmente durante los carnavales.

Te ofrecemos a cambio la integración en nuestra peña, sin pagar la cuota de ingreso. Te entregaremos nuestro traje por un año condicional, después de un año, si quieres seguir en la peña nos lo tendrías que pagar. También te ofrecemos nuestra simpatía y camaradería y serás muy bienvenido en nuestra peña.

Si te interesa saber algo más sobre este particular, te pedimos que nos llames a partir del día 1 de diciembre al tel. 81 81 36 por la mañana de 10 a 13 horas. Este número corresponde al bar El Cid de Platja d'Aro, que es nuestro local social, pero por vacaciones el bar estará cerrado del 4 al 28 de noviembre, si quieres ponerte antes en contacto con nosotros, manda tus señas personales a Peña Els Pipas, apartado de correos 131 de Platja d'Aro y nos pondremos en contacto contigo.

Gracias por haber leído esta carta y nos despedimos con un saludo muy "pipero", Peña Carnavalesca "Els Pipas".

LA JUNTA

Generalment no s'acostuma a buidar bé les ampolles de refrescs, vi o cervesa.

Demaneu als vostres amics que escurin bé una ampolla fins que no surti ni una sola gota més. Quan deixin l'ampolla ben buida i eixuta, aposta que pots treure encara més líquid, més de deu gotes.

La vostra audiència no comprendrà com podreu aconseguir-ho. Ensenyeu-los que no és correcte llençar res i que en ple desert unes quantes gotes tenen molta importància...

Per aconseguir el vostre propòsit heu de col·locar un escuradents en el coll de l'ampolla, per la seva part interior, tal com mostra el dibuix. L'humitat farà que l'escuradents quedi enganxat i no caigui encara que s'inclini l'ampolla.

Després d'uns segons començaran a caure gotes davant de la sorpresa del públic i de la vostra pròpia, ja que en cauran més de les que us imagineu. Primer, assageu el truc a casa, amb paciència. Més val no improvisar. Heu de tenir en compte que no n'hi ha prou amb saber el sistema, cal saber executar-lo.

EMPRESA DE SERVEIS TÈCNICS DE L'ESPECTACLE

CONTRACTACIÓ I
REALITZACIÓ

Disseny, seguiment i control d'esdeveniments artístics per a:

- CONVENCIIONS
- RESTAURANTS
- FESTES D'EMPRESA
- CÀMPINGS
- ESDEVENIMENTS TURÍSTICS
- GREMIS
- SALES DE FESTES
- MÍTIGS
- DISCOTEQUES
- FESTES PRIVADES
- HOTELS
- CLUBS SOCIALS I ESPORTIUS

Organistes:

TONI SÁNCHEZ - TONI BRUGUÉS i altres

Duos

CHAPÓ - TONI DANI - LEO - ROSAMARI i altres

Serveis d'espectacles des de 1942

Tels. 83 82 62 - 83 79 27
17246 STA. CRISTINA D'ARO

Plaça Marquès de Camps, 15, pral. 2a.
Tel. 22 15 53 - 17001 GIRONA

RESIDÈNCIA 3ª EDAT BELLAMAR

CURTES i LLARGUES ESTADES RECUPERACIONS, CONVALESCÈNCIES

Habitacions amb bany complet, calefacció, telèfon i terrassa
Ascensor, gimnàs, bany assistit, sales d'estar i T.V. Bar
Menjador. Gran terrassa ajardinada. Parking
SERVEIS: MÈDIC, INFERMERIA I DIETÈTIC PROPIS

- PLATJA D'ARO -

Av. Madrid, 5 - Tel. 81 75 50

ASDARO

- * ASSESSORAMENT LABORAL-FISCAL-COMPTABLE
- * ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
- * ASSEGURANCES

TRAMITEM LA VOSTRA DECLARACIÓ
DE RENDA

C/ Ntra. Sra. de Fanals Tel. (972) 81 93 38
Edifici Sant Josep, Esc. A-1r G 17250 PLATJA D'ARO

BANC CATALÀ DE CRÈDIT

Grup BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

Oficines:

PLATJA D'ARO:

Ctra. Santa Cristina, 13
Telèfons 81 75 58 / 81 75 39 / 81 75 62

S'AGARÓ:

Ctra. Sant Feliu, s/n
Edif. "Creu de S'Agaró"
Telèfon 82 11 42

CASTELL D'ARO:

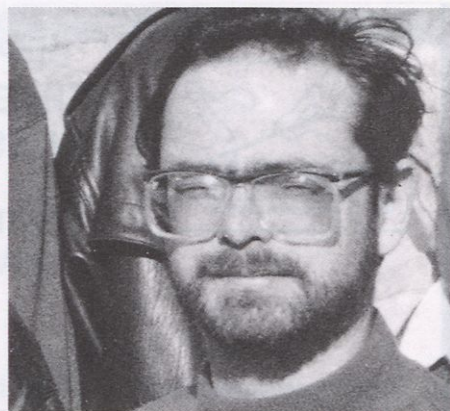
Av. de la Platja, 101
Telèfon 81 74 60 Fax 81 88 12

SANT FELIU DE GUÍXOLS:

Rambla Vidal
Telèfon 32 41 51

SALVADOR CALABUIG,

REGIDOR DE TURISME DE L'AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS.

El negoci turístic

Els municipis de la costa vivim, en bona part, del negoci turístic. Fins fa pocs anys, aquest negoci, havia funcionat sense unes directrius generals que planifiquessin l'obtenció del màxim rendiment per part de la ciutat. Ara ens hem adonat que és necessari tractar el negoci turístic des dels plantejaments empresarials que mouen qualsevol sector econòmic.

Per començar a tractar el sector turístic de la ciutat, hem de fer una anàlisi de la demanda turística actual (veure què vol el client) i què podem oferir al turista sense malmenar la imatge de la ciutat. Per això, el Patronat Municipal de Turisme s'ha posat en contacte amb l'Estudi General de Girona per contractar un estudi tècnic sobre la situació del negoci turístic a Sant Feliu i sobre les possibilitats que tenim per adaptar-nos a les noves demandes del mercat.

Des de l'any 1986, diversos indicadors sobre el mercat turístic ja assenyalaven una crisi estructural en el sector que venia donada, principalment, per l'esgotament de la fórmula que regia fins al moment: preus barats i paratges amb un encant especial. Les repercussions d'aquesta crisi no s'han deixat sentir fins fa poc, i en aquest darrer any hem pogut mantenir el mateix volum de contractació perquè la Guerra del Golf i, sobretot, els problemes de Iugoslàvia han espantat el negoci als nostres competidors del Mediterrani.

Efecte multiplicador

El turisme és el motor que fa anar més o menys de pressa el procés de creixement econòmic de la ciutat. El 20% de la població activa treballa en aquest sector. Però no és aquí on rau la importància del negoci turístic per a la ciutat. Les despeses que fan els turistes es «filtren» a través de l'economia de la ciutat arribant quasi bé a tots els altres sectors. Si la temporada turística ha funcionat, els constructors tenen feina durant l'hivern, el sector comercial es beneficia dels ingressos dels treballadors del turisme, es creen nous serveis... És el que els economistes en diuen «efecte multiplicador» del negoci turístic. De cada 1.000 pessetes que gasta un turista en un hotel, bona part es reverteix en l'economia del municipi.

És per això que ens cal oferir nous serveis turístics de qualitat que puguem vendre al major nombre de persones al llarg d'uns mesos de l'any en què el sector queda «hivernat».

Eines per a una proposta

Per dur a terme una proposta tan ambiciosa es necessita la voluntat enèrgica de l'administració local i dels empresaris del sector per establir i complir un programa d'actuació que ens porti a recuperar i incrementar el negoci turístic.

Tanmateix, l'equip de govern municipal ja ha establert una línia

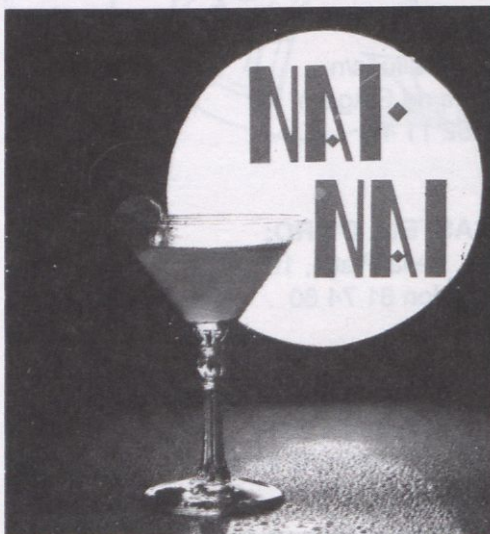
programàtica general a partir de les següents actuacions:

1. Increment de la *promoció turística en els nous mercats*. Disseny d'una oferta turística més plural i atractiva que potenciï els trets més singulars de la nostra ciutat. Des del Patronat Municipal de Turisme, ja s'ha endegat la realització d'uns mapes-prospectes amb rutes per a bicicletes de muntanya a través d'uns itineraris dissenyats conjuntament amb el Centre Excursionista Montclar. Per altra part, associacions culturals d'arreu d'Europa que realitzen viatges pel nostre país reben tota la informació sobre els concerts de la Porta Ferrada i altres activitats culturals que s'organitzen a la ciutat.

2. Mesures per *alleugerir els problemes d'aparcament i trànsit*. Dintre d'aquest apartat l'Ajuntament està treballant en la realització d'un *aparcament subterrani al passeig* que, entre altres coses, permetria portar a terme la *segona illa de vianants al casc antic*. També es preveu *convertir la Rambla en una avinguda*, ampliant la zona per a vianants.

3. *Mesures de control* per evitar que l'increment de l'oferta turística provoqui una degradació del medi ambient i les condicions de vida de la ciutat.

4. *Increment dels serveis per a ús ciutadà i turístic* que complementin les infraestructures creades al llarg dels darrers 11 anys de govern local. Els nous equipaments programats són la *piscina coberta*, les *noves pistes de tennis* i el *port esportiu*.

ENRIC LÓPEZ,

REGIDOR DE TURISME DE L'AJUNTAMENT DE CASTELL-PLATJA D'ARO

Com a regidor de Turisme vull felicitar i donar les gràcies al CARRILET en el seu cinquè aniversari per haver omplert una mancança, un buit a nivell d'informació, durant tot aquest temps que ha anat sortint al mercat, esperant que sigui per molts anys. Vull agrair també l'oportunitat que se m'ha donat per escriure-hi unes paraules.

És difícil fer una valoració de la temporada turística del 1991, ja que els diferents sectors industrials (oferta) no han obtingut els mateixos resultats, i els diferents sectors de mercat (demanda) no s'han comportat amb les previsions que tenien a la fi de l'estiu passat. Recordem que la Guerra del Golf va provocar unes expectatives molt optimistes, així com tots els esdeveniments dels països musulmans del Nord d'Àfrica i la inestabilitat política i la manca de seguretat en els països de l'Est. Totes aquestes circumstàncies feien preveure una massiva afluència de turistes cap a les costes catalanes.

Aquestes previsions no s'han acomplert per diferents raons:

a. La moneda espanyola està supervalorada en relació a d'altres divises.

b. La relació qualitat-preu no està equilibrada i la congelació de salaris en molts països fa que el poder d'adquisició dels nostres visitants sigui cada vegada més baix.

c. Les companyies aèries i *tours operators*, veient la baixa demanda que tenien, proposaren uns *forfaits* promocionals molt acceptables a destins com: Cuba, Santo Domingo, Cancún, Mèxic... etc.

d. Les bones temperatures de les quals ha gaudit pràcticament tota Europa.

e. La baixa dels visitants alemanys, els quals en gran nombre han visitat l'antiga DDR o països com Polònia.

f. La inseguretat ciutadana, tant a nivell local com nacional, recordem el cas de la «banda dels peruans» a l'autopista A-7, els furt, estrebades... etc.

g. I d'altres raons, tant econòmiques com polítiques, que potser en aquest moment no vénen tant al cas.

En resum podem dir que tothom explica el mercat «segons li ha anat», però hem de reconèixer que els mesos de juny i juliol han estat molt fluixos i

que malgrat que el mes d'agost ha estat salvable, gràcies al fet que durant la segona quinzena el temps ha estat molt bo i s'ha allargat a causa de l'afluència de turisme nacional, el mes de setembre només ha estat bo per al sector hotelier que ha treballat amb gent de la tercera edat.

Espero i desitjo que, amb la suma dels esforços individuals, els resultats per a l'any vinent siguin millors; malgrat els Jocs Olímpics (Barcelona 92), no ens podem adormir, hem d'anar millorant la nostra imatge, qualitats i professionalitat i mantenir els preus dels nostres establiments per aconseguir que Platja d'Aro sigui *un model de municipi turístic*.

Per la nostra part, tant a nivell d'Ajuntament com de Regidoria de Turisme, intentarem de fer el possible, malgrat les nostres limitacions, que les tenim, per aconseguir que el nostre municipi sigui més acollidor i agradable per a tots aquells que ens visiten any darrera any, així com per a tots aquells que ens visiten per primera vegada. És per aquest motiu que volem demanar l'esforç i el recolzament de

tots els sectors per portar a terme una sèrie d'accions que creiem necessàries per anar endavant.

a. Mantenir amb les màximes condicions la neteja i enjardinament del nostre municipi, amb accions puntuals a la platja i al passeig marítim, a fi i efecte que els nostres visitants gaudeixin plenament de la seva estada.

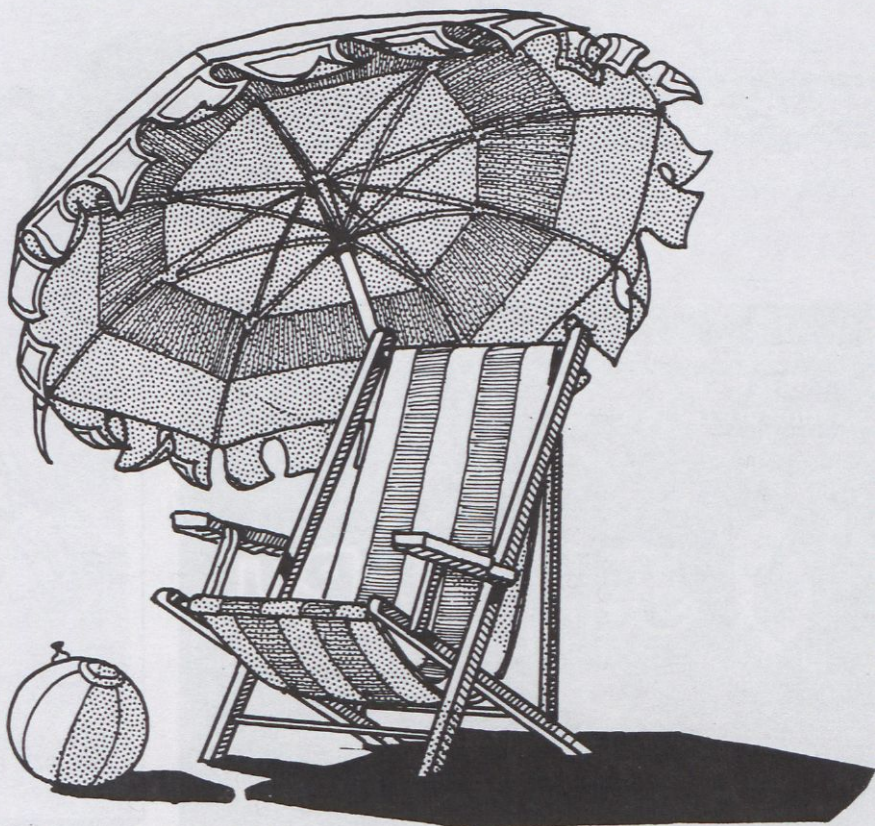
b. Potenciar la promoció del nostre municipi a nivell de Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, assistint a fires de turisme no professionals on hi hagi un contacte directe amb el client potencial.

c. Promocionar el nostre municipi en un radi de 200 quilòmetres de la frontera francesa des de Montpeller a Tolosa de Llenguadoc i Bordeus.

d. Recuperar el mercat suís i alemany per als mesos de juny i juliol.

e. Potenciar la promoció dirigida a sectors industrials en països del Benelux, els quals fan vacances al mes de juliol.

Només em cal dir que des d'aquesta Regidoria de Turisme estem oberts a qualsevol suggeriment, a fi i efecte de millorar el futur del nostre municipi.

JOSEP ROSÉS I BARCELÓ

REGIDORIA DE FESTES I TURISME AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

Santa Cristina d'Aro, amb una població de dret de 1.835 habitants, disposa d'una situació geogràfica privilegiada. Al bell mig de la Vall d'Aro, a 25 m sobre el nivell del mar la part baixa, el municipi s'estén des de la serralada de Les Gavarres fins a la platja. Aquí es fan realitat els mots poètics "m'agrada la muntanya per a poder contemplar el mar".

Com a prova de la bona situació de què gaudim, hi ha un gran nombre d'urbanitzacions projectades al llarg de tot el terme municipal, les quals, amb força xalets construïts, pal·lien en gran manera els efectes negatius, derivats de la manca de turisme, que hem patit les darreres temporades.

Els establiments, adés dependents en gran part del turisme, poden suplir l'escassetat de població fixa amb els visitants de cap de setmana que omplen les urbanitzacions; així, la temporada s'allarga pràcticament a tots els mesos de l'any.

Podem assegurar que els hotels i

càmpings són els qui es dolen més quan hi ha manca de turistes.

D'ençà que hem entrat a l'Ajuntament el darrer mes de juny, ha estat propòsit de la Regidoria de Turisme el fet d'intentar portar a terme, dins de les nostres possibilitats, accions tendents a donar a conèixer als forans la idoneïtat de passar uns dies de vacances entre nosaltres.

En primer lloc és previst d'iniciar contactes amb empresaris del sector, a fi de perfilar, entre tots, un tríptic informatiu. Tot seguit es procedirà a la seva difusió. També es donarà el màxim suport a totes les iniciatives, vinguin d'on vinguin, que suposin una millora de l'oferta.

Esperem que entre tots podrem aconseguir que el nom de Santa Cristina, poc a poc, sigui present als millors aparadors de vacances.

Malgrat tot, estem convençuts que el nostre treball, el bon tracte i el bon servei, són els factors que més influiran per tal que, qui ha estat entre nosaltres,

se'n vagi amb un bon record i regust de boca, despertant-li ànsies de visitar-nos novament i de fer-nos propaganda arreu del món. Creiem que aquesta publicitat és la millor.

alta perruqueria masculina
centre de postseria
manicures

JOHN MARY

C/. Pineda del Mar - GALERIES BONA
Tel. 81 78 02 - PLATJA D'ARO
COSTA BRAVA

ARO FORJATS S COOP C LTDA

ELECTRICITAT - FONTANERIA
SERRALLERIA - CALEFACCIÓ

c/. Les Sorres, s/n.
Tel. (972) 81 89 91

17853 CASTELL D'ARO (Girona)

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

CONVERSA AMB UN POLÍTIC

Aquesta conversa, de fet, ja fa temps que es va fer, però per raons de planificació de la nostra revista la vàrem anar ajornant per donar preferència a altres temes que semblaven més adients.

No obstant, la revista i jo mateix creiem que la feina feta s'ha de donar a conèixer.

En aquest moment, potser interessaria més al lector que féssim preguntes al Sr. López de Lerma, relacionades amb el poble de Santa Cristina d'Aro, però quan vàrem fer l'entrevista, vàrem pensar en el personatge com a professional de la política i per això vàrem encapçalar l'entrevista amb Josep López de Lerma conversa amb un polític.

Voldria centrar la conversa en l'home polític, però mirar de desvincular-la de la campanya de partit.

– Alguna vegada s'ha assegut a la cadira de davant seu i s'ha plantejat demanar solucions a l'home polític: què se sent?

– Certament sí, puix que per donar solucions s'han de plantejar i estudiar els temes. Se sent l'obligació de trobar sortides plausibles a les qüestions que una societat dinàmica com la nostra va creant cada dia.

– Què dóna més satisfacció, ser polític o fer política?

– Fer política, entenent per això resoldre temes.

– Quin percentatge de problemes, se solucionen veritablement a través de la seva tasca?

– La meva tasca és legislativa i no pas executiva. No es pot parlar de percentatges, sinó de projectes de llei, que no de lleis, d'esmenes, de proposicions, de preguntes i interpellacions que tendeixen, totes elles, bé a enfocar legislativament un problema, bé a incentivar el Govern a prendre una determinada mesura que resoldrà un problema.

– El jovent dels pobles, si no capten la inquietud política de la família, de qui la reben?

– La inquietud política es troba a la societat. No es pot «passar» de la política perquè per definició, una societat és política; vull dir que viure en societat comporta l'existència de la política com a instrument de solució de problemes comuns. Tenir inquietud política vol dir ser solidari amb els altres.

– No creu que en no haver-hi contacte per part dels partits es poden perdre bons elements de futur?

– Tots els partits tenen contactes amb la societat a través de determinats segments d'aquesta. Però tampoc no és bo que la política ho envaeixi tot.

– Deixar d'anar a votar, ho atribuiria a algun símptoma?

La meva tasca és legislativa i no pas executiva

– Ho atribuiria a una presumpta poca credibilitat del sistema i, sobretot, a la insolidaritat humana.

– On troba més facilitats el polític, a l'hora de resoldre qualsevol qüestió, al poble o a la ciutat?

– Depèn de moltes variables: el problema, el poble, la ciutat, la seva gent, etc. No crec que hi hagi una resposta definitiva i única a la pregunta plantejada.

– El diàleg, treu agressivitat o la fomenta?

– Evidentment, hauria de treure agressivitat. El coneixement mutu de la persona i de les idees que exposa haurien de servir per trobar punts de coincidència i no pas aspectes de discrepància.

– Una majoria de partit no pot crear una dictadura de majoria?

– Mai.

– D'on capta el polític la inquietud del poble, per què els medis de

difusió parlen més de l'opinió del polític que de...

– Hi ha un instrument infal·lible: estar en contacte amb el poble, la seva gent, i els seus problemes. L'aïllament no ajuda ni a conèixer els problemes ni a trobar-hi solucions.

– Creu que és necessària una preparació per ocupar un càrrec públic, i no em refereixo a nivell professional, sinó en la funció que ha de desenvolupar?

– La vida és preparació i superació; la política, també.

– Hi ha un índex molt baix de dimissions de polítics, a què és degut?

– Possiblement, a la manca de pòsit democràtic de la nostra pròpia societat. Encara hi manquen les maneres, les formes, els hàbits democràtics.

– Es diu, la política crema, vol dir que crema tant...?

– Cadascú ho sap, però en general la vida política és tensió.

– A l'època de campanya de partit, el polític és a tot arreu, després desapareix. Quina és la raó?

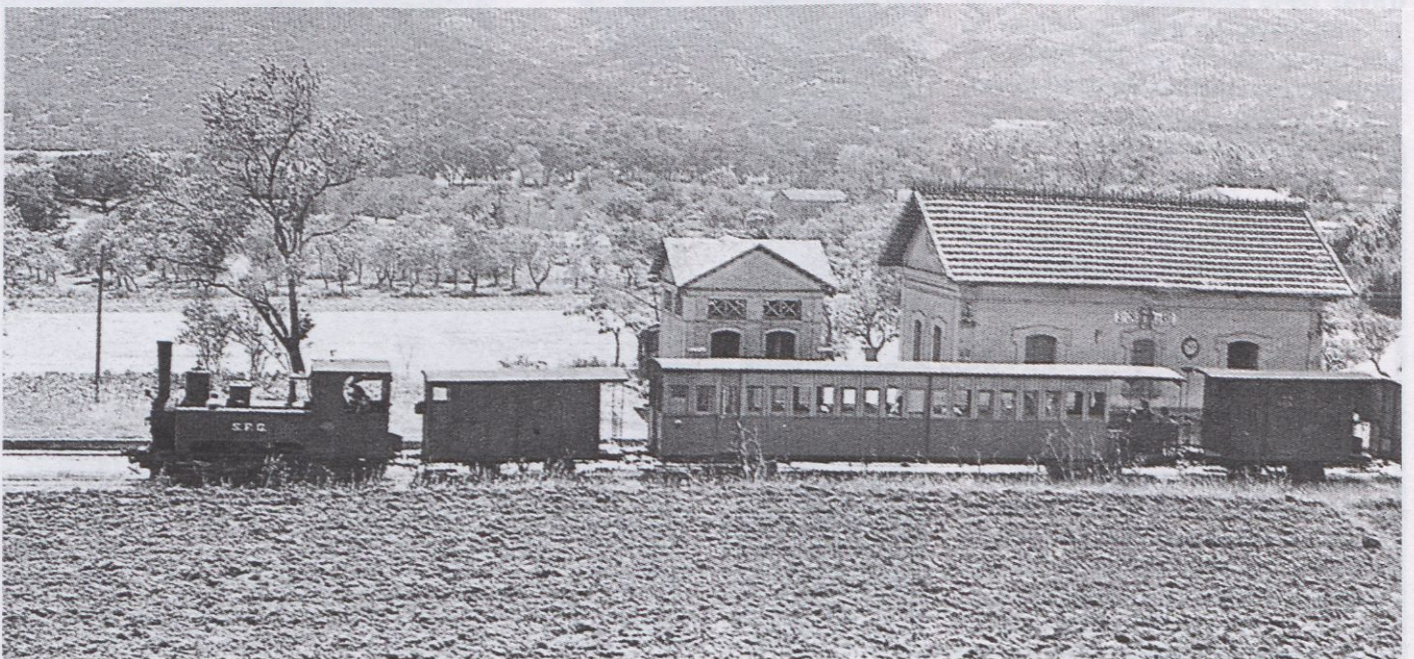
– No tothom ho fa, i els electors això ho saben.

– Vostè té casa a Santa Cristina d'Aro. Parli'm de l'encant del poble i la seva vall.

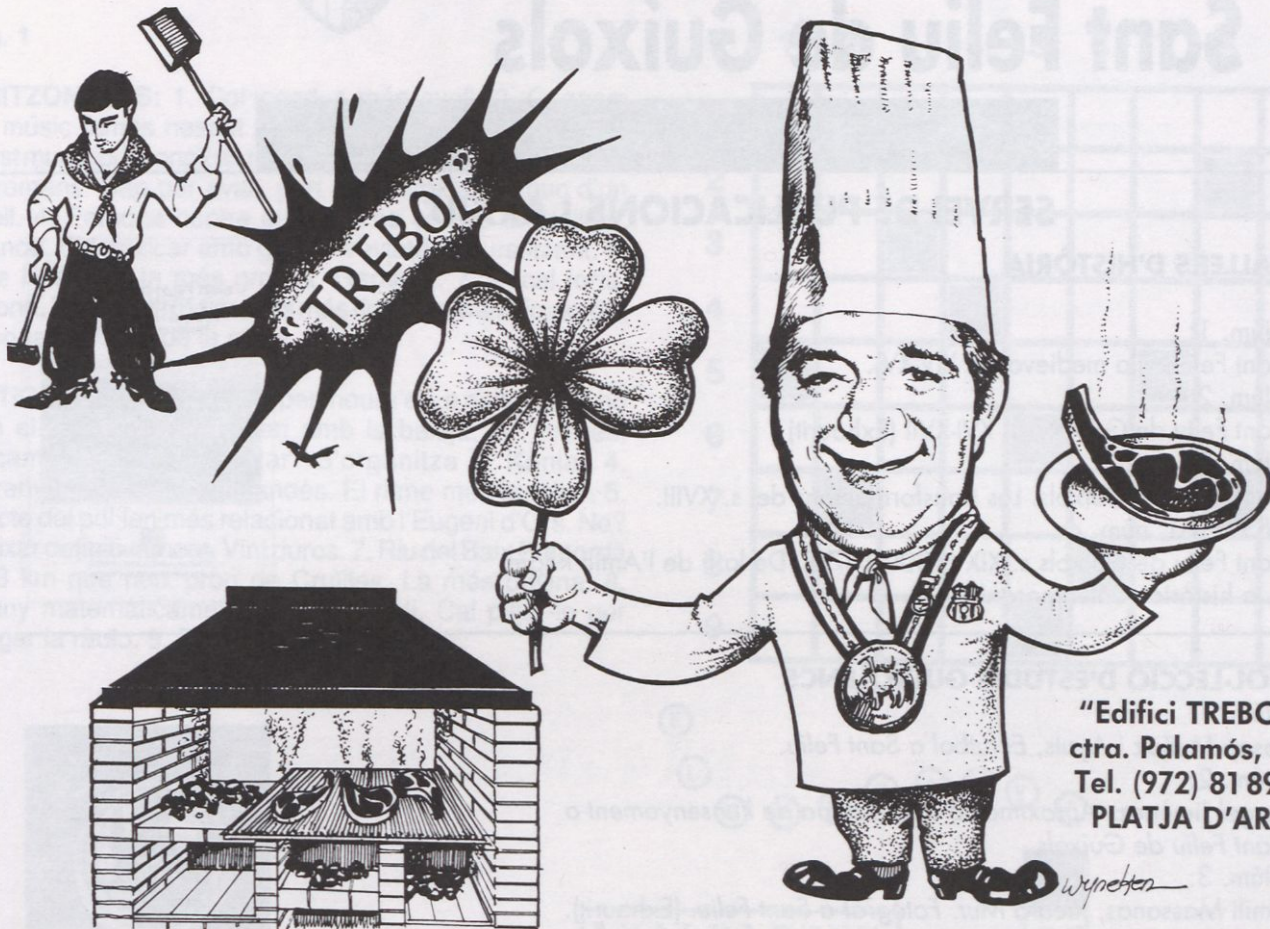
– No només hi tinc casa, sinó que hi visc des de fa anys i hi estic empadronat. Per a mi, Santa Cristina d'Aro és un poble on t'hi sents bé. La seva gent és cordial i afectuosa. A mi m'ha tractat sempre molt bé, m'ha acollit generosament i només puc tenir-los agraïment. Pel que fa a la seva vall, he de dir que la trobo molt bella i que cal preservar-la.

Espero poder tenir una altra xerrada amb ell.

AMADEU.
Revista «El Carrilet»

RESTAURANT-GRILL

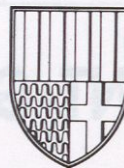
"Edifici TREBOL"
ctra. Palamós, s/n.
Tel. (972) 81 89 13
PLATJA D'ARO

Cristalleries Cial. de l'Alumini
COSTA BRAVA S.A.
Serralleria en alumini i cristalleries

VIDRES PLANS
FUSTERIA ALUMINI
MAMPARES BANY

Ctra. Santa Cristina d'Aro, s/n
Tel. (972) 81 82 15
PLATJA D'ARO (Girona)

AJUNTAMENT Sant Feliu de Guíxols

SERVEI DE PUBLICACIONS I ARXIU

TALLERS D'HISTÒRIA

- Núm. 1:
Sant Feliu, vila medieval (s. XIV-XV).
- Núm. 2:
Sant Feliu de Guíxols, s. XVI-XVII (Exhaurit).
- Núm. 3:
Sant Feliu de Guíxols. Les transformacions del s. XVIII.
- NOVETAT, núm. 4:
Sant Feliu de Guíxols s. XIX (1800-1870). De la fi de l'Antic Règim a la història contemporània.

COL·LECCIÓ D'ESTUDIS GUIXOLENCES

- Núm. 1:
Josep Muñoz i Ayats, *El futbol a Sant Feliu*.
- Núm. 2:
Àngel Jiménez, *Aproximació a la història de l'ensenyament a Sant Feliu de Guíxols*.
- Núm. 3:
Emili Massanas, *Ricard Mur. Fotògraf a Sant Feliu*. (Exhaurit).
- Núm. 4:
Albert Palahí, *Els sòls de Sant Feliu*.
- Núm. 5:
Gerard Bussot, *El capità Narcís Massanas (1786-1811)*.
- NOVETAT, núm. 6:
Joan Blanco de la Lama, *El monestir de Sant Feliu de Guíxols (s. X-XI). La formació del domini*.

INFORMATIU DE L'ARXIU I MUSEU

NOVETAT, núm. 9:
octubre 1991.

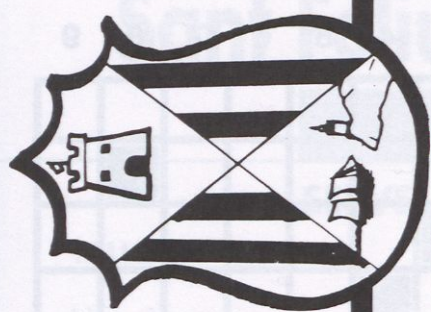

COMMEMORACIÓ DELS 100 ANYS DE LA INAUGURACIÓ DEL TREN DE SANT FELIU (1892 - 1992)

Disposa d'algun objecte, documentació, record, cartell, fotografia, filmació..., relacionat amb el tren?
Voldria col·laborar en la preparació d'una exposició sobre el tren per commemorar els 100 anys de la seva inauguració?

Si és així pot posar-se en contacte amb el telèfon 82 15 75 (de 9 a 14 h),
demanant per Sílvia Alemany i rebrà més informació.

Celebrem el centenari del tren entre tots!
COMISSIÓ DEL CENTENARI DEL TREN

Ajuntament de Castell-Platja d'Aro

ACTIVITATS ÀREA DE CULTURA

CURSET D'ESCACS - ESCOLA PÚBLICA VALL D'ARO

DEL 4 DE NOVEMBRE

FINS A FI DE CURS

DIUMENGE, 17 DE NOVEMBRE

MARXA DELS 20 KM

CURS DE CATALÀ

A/ CATALANOPARLANTS

B/ NO CATALANOPARLANTS

(VEURE PROGRAMA)

CASAL DE JOVES

JOCs PER A NENS I NENES 5-6 ANYS

JOCs PER A NENS I NENES 7-10 ANYS

A/ **CASTANYADA** - CASTANYADA PER A TOTS.

GRUP MUSICAL

B/ **CURS TAPÍS** - DURADA 2 MESOS ELS

DIMARTS I DIJOURS DUES HORES CADA DIA.

C/ **EXCURSIÓ** 20 NOIS DEL CASAL DE JOVES

15, 16 I 27 NOVEMBRE

L'ORDRE DE LA RATAFIA A ROMANYÀ DE LA SELVA

A la seva casa de Romanyà de la Selva el senador Francesc Ferrer i Gironès va tornar a reunir els antics cavallers i dames de l'Ordre de la Ratafia, per procedir a la nova «colada» i nomenar nous cavallers. El seu fundador, Joan Carreras i Pèra, va obrir la vetllada amb aquestes paraules: «En aquesta nit de lluna plena d'esclat bonastruc, la dòrica columna s'erigeix amb força i urc a Romanyà de la Selva, per invocar de les herbes ratafiàries el most: verbello, firuguleta, fonoll, maria-lluïsa, menta i poniol; romaní, sajolida, tarongina i xuclamel, són onze herbes aromàtiques que, de virtuts iconomàs-tiques, amb els brins toquen el cel».

Ai! ratafia sublim, essència venerada, tu que sorgeixes del llim d'aquesta terra sagrada, dóna'ns el teu urc fortíssim ple d'intensíssim pudor, feta d'arrels, fulles i flor a la vetlla del solstici, en un país de tanoques panxa-contentes i garneus, embordonits busaroques i polítics maraneus, fes-nos forts com eixes roques que es drecen mil anys dempeus: els dòlmens, menhirs, les soques dels roures de l'Empordà o el menhir de Romanyà.

Català de socarrel avui tots ens

donen la mà sota les flautes del cel.

Catalunya, matí, tarda, demana les nostres mans per lluitar a l'avantguarda dels països catalans».

Entre els assistents a la festa, un veterà de l'Ordre de la Ratafia, Celdoni Fonoll de qui Francesc Ferrer va dir que: «és l'home que parla més clar, amb una dicció que jo envejo i que m'agradaria tenir. Catalunya ha d'estar molt agraïda de tenir un home que ha fet tant per aquesta terra». Ens va recitar els goigs en honor del gloriós sant Martí de Pol.

Per no allargar-ho massa només n'escriuré dues estrofes:

Vós que sabeu quin pa hi donen,
de la molla o del crostó,
vós que veieu com es fonen
les raons de la raó,
vós que sense tabustol
sou senzillament poeta,
deu-nos un toc de vareta
sant Miquel, màrtir i pol.

Mentre encara surti el sol
i s'encengui la bombeta,
ajusteu-nos la xaveta,
sant Miquel, màrtir i pol.

Esperem i desitgem que les forces tel·luriques de Romanyà de la Selva, ens guardin les energies per l'any que ve.

AMADEO

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	A	B	A	I	X	A	D	E	S
2	G	A	R	R	E	T	A	■	E
3	I	L	■	A	N	E	R	A	C
4	L	E	S	■	I	R	O	S	A
5	■	D	A	S	A	R	■	P	L
6	R	I	F	A	■	A	V	A	L
7	E	■	A	M	O	R	A	■	O
8	G	A	R	B	I	■	C	O	N
9	A	V	I	A	■	C	A	N	A

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

Sopa de lletres:

1. Begur. 2. Colomers. 3. Garrigoles. 4. Mont-ras. 5. Parlavà. 6. Ruplà. 7. Verges. 8. Vulpellac.

Les 7 diferències:

1. El núvol esquerre. 2. Les potes del cartell a la teulada de l'edifici. 3. Els edificis del fons. 4. La gorra del fotògraf. 5. Les ratlles de l'edifici del pavelló. 6. Les ratlles d'un finestral del pavelló. 7. La gorra de l'altre fotògraf. 8. El plec de la roba de l'escultura.

LOS PINTORES DE LA VALL D'ARO

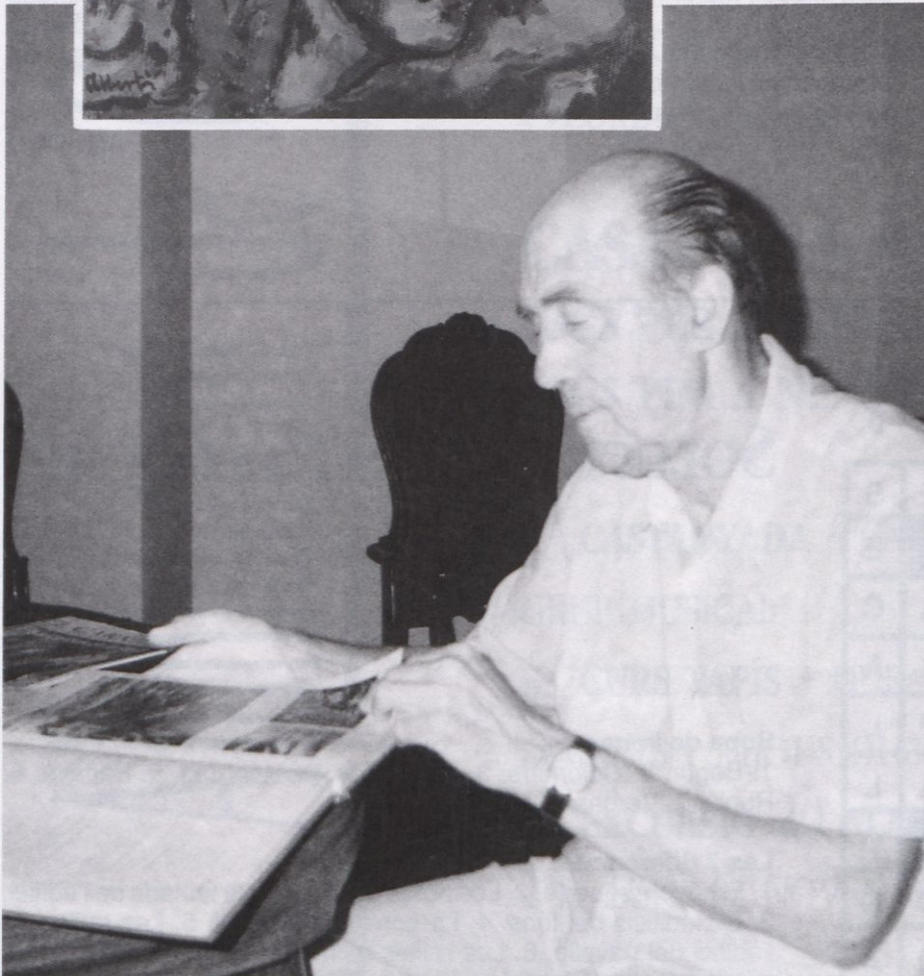
JOSEP ALBERTÍ i COROMINAS

Pintor nacido en Sant Feliu de Guíxols (Girona) en 1913. Debido a que frecuentó la Escuela de Oficios de su localidad natal y fue orientado en sus primeros pasos por la profesora de dicha escuela Gertrudis Romaguera, puede considerársele prácticamente autodidacta. De vocación bastante tardía, pues comenzó a pintar intensamente hacia 1954, su primer contacto con el público tuvo lugar en una colec-

tiva del Palacio Municipal de Sant Feliu de Guíxols en el año 1955 y al siguiente año realizó una exposición individual en la Sala Argos de Barcelona, ciudad en la que continuó exponiendo hasta 1975.

Exponiendo su pintura en la ciudad Condal hasta nuestros días en las galerías SYRA y MITRE.

Asimismo mostró su obra en varias exposiciones: Olot, Sitges, Granollers y diversas localidades del país catalán.

En el año 1976 su obra se da a conocer por España, exponiendo en salas de Madrid, Bilbao, Alicante, Jaén, La Coruña, San Sebastián, Las Palmas.

Su obra se da a conocer fuera de nuestras fronteras, exponiendo en salas de Gran Bretaña, Alemania, Francia, Italia, Suiza, Holanda.

En colecciones privadas de Europa, América, Australia, Japón y Sudáfrica.

A lo largo de su trayectoria artística se hizo acreedor de los siguientes premios:

1er Premio Paisaje Sant Jordi (Barcelona).

Premio Revista (Barcelona).

2ª Medalla de plata, Excma Diputación de Girona.

Premio Extraordinario de la Crítica (Juan Cortés) Palamós.

1er Premio de Dibujo y Medalla de oro de la Excma Diputación de Girona.

Premio Honor (Guardó Generalitat).

Mención especial del Jurado, II Premio Pintura (Palafrugell Art).

Se conservan obras de ALBERTÍ en los museos de:

Museo Municipal de Sant Feliu de Guíxols (Girona).

Museo de Arte Ciudad de Girona.

Museo Rafael Zabaleta, Quesada (Jaén).

Museo Municipal, Tossa de Mar (Girona).

En su obra ALBERTÍ cultivó, preferentemente la pintura al óleo y aunque en menor escala, el dibujo, las agudadas y el *gouache* aplicando casi siempre dichos procedimientos a una temática figurativa y paisajística, se incluye en la línea expresionista en la que plasma en sus lienzos la poesía viva que mana de su ser, dándole a su pintura una fuerte belleza de color como la propia naturaleza que le rodea.

Albertí en su obra busca la realidad natural como el mar y esta tierra de la Vall d'Aro, para hacer una creación plástica de unos elementos que nos ha dado la madre naturaleza.

J.J. GALLARDO

SANTA CRISTINA D'ARO

LA VALL, EL MAR i LA MUNTANYA

ZONA RESIDENCIAL

què necessita?
nosaltres ho tenim

CATEURA

droguerie
PLATJA D'ARO

PINTURES
PLÀSTICS
BRICOLATGE
RECANVIS ELÈCTRICS
EINES I ACCESSORIS
PINTURA ARTÍSTICA
AEROGRAFIA
PAVIMENTS SINTÈTICS
MOQUETES
PARQUETS
ADHESIUS
ROBA INDUSTRIAL
COLORIMETRIA PER ORDINADOR
PERFUMERIA
NETEJA

CATEURA I

Magatzem i oficines:
Ctra. Santa Cristina s/n - Tel. 81 81 39

CATEURA II

Ctra. Santa Cristina, 6
Tel. 81 75 44

CATEURA III

C/ Juli Garreta, 31 - EUROCENTER
Tel. 81 64 28